

Oponentský posudek na bakalářskou práci Simony Vaverové *Reprezentace žen v české komunální politice*

Formální stránka práce

Předložená práce má celkem 43 stran. Kromě úvodu a závěru je text členěn na tři kapitoly, které jsou dále členěny na podkapitoly. Práce je logicky strukturovaná. V souvislosti se členěním je možné vytknout jeden drobný nedostatek. Poslední odstavec první kapitoly, který vyjmenovává důvody, proč se ženy více angažují na lokální úrovni, by se logicky spíše hodil zařadit do druhé kapitoly „Jednání žen v politice – motivace, strategie, překážky“.

Práce je kvalitně zpracována na základě důkladné četby relevantní české a cizojazyčné literatury. Text je napsán srozumitelným a čtivým jazykem. Jediným nedostatkem je občasná absence čárek v delších souvětích. Autorka správně cituje a uvádí odkazy.

Obsahová stránka práce

Bakalářská práce se zaměřuje na postavení žen v české komunální politice, která je úrovní s nejvyšším zastoupením žen a v porovnání s národní politikou je vnímána jako pro ženy dostupnější.

V prvních dvou kapitolách autorka předkládá teoretický rámec politické reprezentace žen a sociologické poznatky k bariérám, jež brání zapojení vyššího počtu žen do politiky. Autorka ukazuje výbornou orientaci nejen v teoretických konceptech, ale také předkládá širokou škálu empirických výzkumů k působení žen nejen v české komunální politice, ale také v dánské, francouzské či turecké.

Těžiště práce spočívá ve třetí kapitole, která zkoumá vstup žen do komunální politiky, jejich působení v zastupitelském úřadu a ambice na vyšší pozice, a to prostřednictvím analýzy dat z 10 polostrukturovaných rozhovorů s komunálními političkami. Je potřeba ocenit, že autorka při výběru respondentek zohlednila nejen odlišné velikosti obcí a měst, ale také politickou příslušnost a věk političek. Hlavní slabinu práce však spatřuji v omezeném propojení teoretické a empirické části, kdy by se podle mého názoru autorka mohla ve větší míře odvolávat na koncepty, výzkumy a s nimi související teze z předcházejících kapitol. Je například škoda, že do rozhovorů s političkami nebyla promítnuta nějaká otázka související s tzv. kritickou hranicí/masou či otázka vztahující se k tezi, že v politice panují odlišná měřítka hodnocení mužů a žen.

Druhou slabinou je, že autorka v textu volně nakládá s pojmy *politické zájmy žen*, *ženská legislativa* a *ženská témata*, přičemž je blíže nespecifikuje či neproblematizuje. Předpokládá tím společné zájmy a identitu žen, čímž v důsledku může čelit případné kritice za esencialismus, kdy nebere v potaz rozdíly mezi ženami plynoucí z jejich dalších identit, jako je například třída, etnická příslušnost či sexuální orientace. Na druhou stranu v úvodu autorka sama uvádí, že ženy nejsou stejnorodou skupinou, což si protirečí s používáním pojmu zájmy žen. Konceptním východiskem by mohlo být použití rozlišení politické teoretičky Iris Marion Young mezi zájmy, názory a sociální perspektivou. Uvědomuji si zároveň, že rozpracování tohoto aspektu je nad rámec bakalářské práce.

I přes uvedené výtky považuji předloženou práci za zdařilou, splňující požadavky kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením **v rozmezí výborně a velmi dobře.**

V Praze 25. ledna 2017

Mgr. Markéta Mottlová